

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 79.123 van 4 maart 1999  
in de zaak A. 80.548/VII-17.231.**

In zake : Frank VAN DE KEERE,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat K. D'HONDT,  
kantoor houdende te BEVEREN,  
Kasteeldreef 77

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat E. VAN ACKER,  
kantoor houdende te GENT,  
Brugsesteenweg 318

tussenkomen partij :

Guido VAN POUCKE,  
wonende te WATERVLIET,  
Molenstraat 146.

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Frank VAN DE KEERE op 5 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 11 juni 1998 waarbij het beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 oktober 1992 houdende het verlenen van de vergunning aan verzoeker om zijn varkensbedrijf, gelegen aan de Molenstraat 150 te Sint-Laureins, verder te exploiteren en uit te breiden, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. D'HONDT, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat D. DE KEYSER die, loco Advocaat E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partij, die verschijnt in persoon;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROV00ST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 30 november 1998, Guido VAN POUCKE, de indiener van het administratief beroep dat aanleiding gaf tot de bestreden beslissing, vraagt om in het administratief

kort geding te mogen tussenkomen; dat zijn verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de feitelijke gegevens als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Verzoeker baat een varkensbedrijf uit in Sint-Laureins, deelgemeente Watervliet. De inrichting is deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

2.2. Op 21 augustus 1991 vraagt verzoeker een exploitatievergunning (ARAB-regime) voor het uitbreiden van het bedrijf tot 180 zeugen en 1.430 mestvarkens, en de opslag van 2.819 m<sup>3</sup> dierlijke mest.

2.3. Op 15 oktober 1992 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning voor een termijn tot 19 maart 2017.

De tussenkomende partij tekent beroep aan tegen de exploitatievergunning.

Op 18 april 1994 weigert de Vlaamse minister van openbare werken, ruimtelijke ordening en binnenlandse aangelegenheden de bouwvergunning ter regularisatie.

Op 18 januari 1995 stelt de gemachtigde ambtenaar een minnelijke regeling voor, met name het betalen van de meerwaarde die het goed heeft gekregen, te weten 218.400 frank. Verzoeker gaat op het voorstel in.

2.4. In de beroepsprocedure tegen de exploitatievergunning verleent de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 24 mei 1995 een gunstig advies en bevestigt dit op 4 december 1997, verleent de administratie gezondheidszorg op 30 mei 1995 een ongunstig advies, verleent de Vlaamse landmaatschappij op 27 februari 1997 een gunstig advies voor een termijn

tot 1 september 2011 en verleent de afdeling milieu-vergunningen op 13 oktober 1997 een voorwaardelijk gunstig advies.

2.5. Op 11 juni 1998 wordt dan de bestreden beslissing genomen : het vergunningsbesluit van 15 oktober 1992 wordt opgeheven;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert wat volgt :

"MACHTSOVERSCHRIJDING: ONBEVOEGDHEID RATIONE TEMPORIS: VERLIES VAN BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING WEGENS NIET-NALEVING REDELIJKE TERMIJN

Doordat het beroep tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie dd. 15 oktober 1992 werd ingesteld op 12 november 1992 en de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling pas op 11 juni 1998 uitspraak heeft gedaan op het beroep, beslissing welke pas op 12 augustus 1998 aan verzoeker ter kennis werd gebracht;

Terwijl een beslissing (alook de kennisgeving daarvan) dient te geschieden binnen een redelijke termijn;

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat deze laattijdige ministeriële beslissing dient te worden vernietigd en dat de bij beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen dd. 15 oktober 1992 verleende vergunning als definitief dient te worden aanzien";

dat hij in de toelichting verduidelijkt dat er tussen het indienen van het beroep en de uitspraak 5 jaar en 7 maanden zijn verlopen, en dat de kennisgeving aan

verzoeker nog eens 2 maanden op zich heeft laten wachten, dat ook al bepaalt het ARAB geen termijn voor de uitspraak in beroep, er toch uitspraak moet worden gedaan binnen een redelijke termijn, wat in casu niet is gebeurd, en dat als gevolg van het overschrijden van de redelijke termijn de verwerende partij niet langer bevoegd was uitspraak te doen, en de in eerste aanleg verleende vergunning definitief is geworden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota stelt :

"De redelijkheid van de termijn wordt voornamelijk bepaald door de mogelijkheid voor de Bestuursoverheid om over alle feitelijke gegevens, inlichtingen en adviezen te beschikken die het haar mogelijk maken om met kennis van zaken tot een beslissing te komen (Arr. nr. 43.552 van 30/06/1993; R.v.St. nr. 42.153, 08/03/1993; R.v.St. 26.155, 06/02/1986).

Er moet eveneens rekening worden gehouden met de complexiteit van de zaak, met het gedrag van de betrokkenen en het gedrag van het betrokken bestuur zelf";

dat zij daaraan nog toevoegt dat de beslissing in eerste aanleg dateert van 15 oktober 1992, dat adviezen werden verleend op 24 en 30 mei 1995, 26 februari 1997 en 13 oktober 1997 en dat een tijdsverloop van 8 maanden tussen het einde van de adviesprocedure en de uitspraak in beroep (11 juni 1998) redelijk is; dat zij voorts doet gelden :

"Verzoekende partij verwijst nergens dat hij verwerende partij heeft aangemaand om een beslissing te nemen. Hij bewijst ook niet dat hij schade heeft geleden, noch dat zijn belangen zijn geschaad.

Het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB) voorziet trouwens geen enkele sanctie bij het niet naleven van een termijn, zodat de Minister geenszins zijn recht zou hebben verwerkt of verloren om nog uitspraak te doen over het ingediende Beroep";

dat zij tenslotte stelt dat het milieuvergunningsdecreet niet van toepassing is;

3.3. Overwegende dat een tijdspanne van 5 jaar en 7 maanden om over het administratief beroep te beslissen in de huidige stand van het dossier onredelijk lang lijkt; dat de verwerende partij niet aantoont dat het betrokken dossier dermate complex is dat het niet veel sneller kon worden afgehandeld; dat een zulkdanige complexiteit ook niet blijkt uit het administratief dossier; dat zij in haar verweer zich ten onrechte steunt op het feit dat tussen het einde van de adviesprocedure en de uitspraak in beroep er een tijdsverloop is geweest van acht maanden die naar haar oordeel als redelijk is aan te merken; dat, immers, de verwerende partij er aan voorbijgaat dat de termijn die in acht moet worden genomen niet de termijn is tussen het tijdstip van ontvangst door de beslissende instantie van de adviezen -te verlenen overigens door instanties die bestaan in de schoot van de overheid die het bestreden besluit neemt- en het tijdstip van de beslissing, maar wel deze tussen het tijdstip van het instellen van het administratief beroep en het tijdstip van de beslissing; dat daarenboven uit het administratief dossier kan worden afgeleid dat de adviezen pas werden gevraagd op 2 mei 1995, dit is bijna twee en een half jaar na het indienen van het beroepschrift; dat ook voor dat stilzitten geen verantwoording voorhanden lijkt te zijn; dat van de exploitant die het door derden ingesteld administratief beroep noodgedwongen ondergaat, niet kan worden verwacht beroep te doen op de mogelijkheid geboden door artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals de verwerende partij lijkt te suggereren; dat het eerste middel ernstig is;

4.1. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker betoogt dat indien de bestreden beslissing ten uitvoer zou worden gebracht hij zijn varkensbedrijf zou

dienen stop te zetten, dat de exploitatie van dit bedrijf het enig inkomen uitmaakt voor zijn gezin met drie kinderen, dat hij de leningslast van 105.000 frank per maand niet meer zal kunnen terugbetalen met alle gevolgen vanden, daar zowel zijn bedrijf als de gezinswoning is gehypothekeerd om de leningen te waarborgen;

4.2. Overwegende dat verzoekers uiteenzetting overtuigt; dat de verwerende partij niet kan worden gevolgd in haar betoog dat het enkel gaat om een geldelijk nadeel dat niet moeilijk te herstellen is;

5. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

6. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift vraagt dat wanneer de Raad van State de schorsing zou bevelen, hij aan verzoeker zou opleggen om zijn woning te kopen tegen een door een deskundige te bepalen prijs; dat evenwel dergelijke vraag niet kan worden ingepast in de bevoegdheid van de Raad van State,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het verzoek tot tussenkomst van Guido VAN POUCKE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

### **Artikel 2.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 11 juni

1998 waarbij het beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 oktober 1992 houdende het verlenen van de vergunning aan Frank VAN DE KEERE om zijn varkensbedrijf verder te exploiteren en uit te breiden wordt gegrond verklaard en de vergunning wordt geweigerd.

### **Artikel 3.**

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

### **Artikel 4.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart 1900 negenennegentig, door:

|       |               |                  |
|-------|---------------|------------------|
| Mevr. | M.-R. BRACKE, | kamervoorzitter, |
| Mevr. | A. WIJNANTS,  | griffier.        |

**De griffier,**

**A. WIJNANTS.**

**De voorzitter,**

**M.-R. BRACKE.**